

W miarę jak nasz świat staje się stopniowo coraz bardziej interaktywny (np. smartfony), emocjonalny (np. TikTok) i wielojęzyczny (np. Duolingo), potrzebujemy lepszego zrozumienia relacji między zjawiskiem natychmiastowej komunikacji, treściami emocjonalnymi i językiem, którego używamy do porozumiewania się. Potrzeba ta staje się coraz bardziej paląca.

Cel projektu. Naszym celem jest lepsze zrozumienie powiązań między używaniem języka a komunikacją treści emocjonalnych w odniesieniu do biegłości w języku drugim, u osób dwujęzycznych. Po raz pierwszy w naszym projekcie osoby dwujęzyczne będą testowane jednocześnie gdy wysyłają do siebie nawzajem słowa lub obrazy z jednej kabiny testowej do drugiej. W trakcie tej interakcji będziemy mierzyć ich reakcje emocjonalne i aktywności ich mózgow.

Opis badań. Po pierwsze, chcemy zweryfikować teorie, które postulują iż treść emocjonalna ma zmniejszoną moc gdy odbieramy ją w drugim języku. Co ważne, tę zależność będziemy mierzyć na poziomie nieświadomym, czyli bezpośrednio na podstawie zmian w aktywności mózgu wywoływanych słowami emocjonalnymi. Następnie, sprawdzimy czy wrażliwość na treści emocjonalne prezentowane w języku drugim zależy od nabytej płynności i ekspozycji na język obcy: Z jednej strony może się okazać, że im bardziej biegle posługujemy się drugim językiem, tym bardziej wrażliwi stajemy się na treści emocjonalne. Ale może być również tak, że bez względu na to ile mamy doświadczenia z drugim językiem, nasz emocjonalny dystans pozostaje w mocy, ponieważ połączenia między emocjami i językiem budują się przede wszystkim w dzieciństwie. **Po drugie,** planujemy przetestować, jak ludzie postrzegają treści emocjonalne (słowa i obrazy) wysyłane do nich przez innych za pomocą SMS-ów, lub postów internetowych. Będzie to pierwsze takie badanie, gdyż nikt wcześniej tego nie zrobił, gdy w czasie rzeczywistym dwie osoby dwujęzyczne będą wysyłać i odbierać słowa emocjonalne, a my w tym czasie będziemy mierzyć reakcje ich ciał (odpowiedź przewodnictwa skóry) i mózgow (elektroencefalografia). Gdy już zdobędziemy informacje o podobieństwach i różnicach w komunikacji osób dwujęzycznych, kolejnym krokiem będzie przetestowanie osób będących w bliskich związkach, aby sprawdzić, czy związek między osobami wzmacnia lub osłabia sygnał odpowiedzi ciała i mózgu. **Po trzecie,** zmierzmy wpływ treści emocjonalnych i drugiego języka na zapamiętywanie. W psychologii od dawna wiadomo, że treści emocjonalne są lepiej zapamiętywane niż te nie emocjonalne. Chcemy się dowiedzieć jednak czy język, w którym poznajemy daną treść, ma wpływ na jej zapamiętanie. Odnośnie pamięci, chcemy również dowiedzieć się, czy bliska relacja między osobami wpływa na zdolność do zapamiętywania informacji w zależności od nadawcy informacji (osoba bliska, bądź obca).

Powody podjęcia tych badań. Ponieważ ludzki mózg nie przetwarza informacji w języku ojczystym i drugim w ten sam sposób, pragniemy zrozumieć, w jaki sposób język i emocje oddziałują na siebie. Jeśli lepiej zrozumiemy korzyści i trudności związane z przetwarzaniem treści emocjonalnych w języku ojczystym i obcym, będziemy w stanie wypracować strategiczne podejście do używania języka i poprawić warunki, w jakich obywatele świata komunikują się ze sobą.

Znaczenie oczekiwanych wyników. Proponowane badania dadzą nam przełomowy wgląd, a co za tym idzie, lepsze zrozumienie interakcji na styku język-emocje u osób dwujęzycznych. Jednak nasze badania nie tylko pozwolą nam wnikać w zjawiska istotne dla badaczy dwujęzyczności. Proponowane badania okażą się również przydatne dla badaczy i praktyków z innych dziedzin nauki, takich jak edukacja, zdrowie psychiczne, sądownictwo czy dyplomacja. Wszystkie te domeny są obecnie w dużym stopniu pod bezpośrednim wpływem dwu- i wielojęzyczności i często wymagają przekazywania wrażliwych pojęć. Na przykład zrozumienie, w jaki sposób słowa emocjonalne wpływają na innych może pomóc wzmocnić motywację do nauki języka obcego. Jeśli wrażliwość emocjonalna jest stłumiona w języku drugim, być może pacjent poddawany psychoterapii mógłby lepiej wyrazić swą traumę właśnie w języku drugim, dopóki nie poczuje się na tyle pewnie, by zrobić to w języku ojczystym. Czy możemy ufać zeznaniom świadków w języku obcym tak samo jak w języku ojczystym? Czy dwujęzyczna ława przysięgłych, lub dwujęzyczny prawnik jest bardziej władny wydać orzeczenie w języku obcym czy języku ojczystym? Czy dyplomata który posługuje się wyłącznie językiem ojczystym jest w stanie dbać zarówno o dobro kraju, który reprezentuje, jak i kraju z którym negocjuje? Chociaż opisane tutaj badania podstawowe nie udzielą jednoznacznej odpowiedzi na wszystkie stawiane pytania, mogą stanowić solidną podstawę dla zaleceń w badaniach stosowanych w tych dziedzinach.